

Neljapäev, 7. aprill 2011

13. palub Euroopa Liidul ja liikmesriikidel toetada Bahreini, Süüria ja Jeemeni rahva rahumeelseid demokraatlikke püüdlusi, vaadata üle oma poliitika nende riikide suhtes, järgida ELi relvaekspordi toimumisjuhendit ning olla valmis selleks, et abistada – nende riikide ametivõimude tõsise pühendumuse korral – konkreetsete poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete reformikavade elluviimisel neis riikides;

14. palub komisjonil täiel määral ja tõhusalt kasutada Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi, demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi ning stabiliseerimisvahendi kaudu juba antavat abi ning kiiresti ette valmistada konkreetset ettepanekud selle kohta, kuidas ELi tulevase finantsabiga saaks toetada Lähis-Ida ja Pärsia lahe piirkonna riikide ja kodanikuühiskondade liikumist demokraatia ja inimõiguste austamise suunas;

15. rõhutab, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjon on ühisteatistes, mis käsitleb partnerlust demokraatia ja ühise heaolu edendamiseks Vahemere lõunapiirkonnas, võtnud endale kohustuseks selles piirkonnas praegu toimuvate ajaloolise tähtsusega sündmuste taustal jätkata demokraatlike muutuste ja kodanikuühiskonna toetamist; nõuab, et EL toetaks demokraatlikke protsesse Vahemere ja Pärsia lahe piirkonnas, et tagada kõigile kodanikele, sealhulgas eriti naistele, kellel on olnud väga tähtis osa demokraatlike muutuste nõudmisel, võimalus täiel määral osaleda poliitilises elus;

16. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Bahreini Kuningriigi valitsusele ja parlamendile, Süüria Araabia Vabariigi valitsusele ja parlamendile ning Jeemeni Vabariigi valitsusele ja parlamendile.

ÜRO neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents

P7_TA(2011)0149

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon ÜRO neljanda vähim arenenud riikide teemalise konverentsi kohta

(2012/C 296 E/12)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse, et 1971. aastal tunnistas ÜRO, et vähim arenenud riigid moodustavad rahvusvahelise kogukonna kõige vaesema ja nõrgema osa;
- võttes arvesse ÜRO arengupoliitika komitee kehtestatud kriteeriume vähim arenenud riikide väljaselgitamiseks;
- võttes arvesse 1990. aasta septembris vastu võetud Pariisi deklaratsiooni vähim arenenud riikide kohta;
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri aruannet aastateks 2001–2010 koostatud vähim arenenud riike käsitleva tegevusprogrammi rakendamise kohta (A/65/80);
- võttes arvesse 2010. aasta septembris toimunud ÜRO kõrgetasemelise aastatuhande arengueesmärkide teemalise istungi tulemusi;
- võttes arvesse vähim arenenud riike käsitlevat Brüsseli tegevusprogrammi, mis võeti vastu 2001. aasta mais Brüsselis toimunud ÜRO kolmandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 2008. aasta otsust kutsuda kokku ÜRO neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents;

Neljapäev, 7. aprill 2011

- võttes arvesse, et neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil hinnatakse lõppeva Brüsseli tegevusprogrammi tulemusi ning tehakse ettepanekud uuteks meetmeteks (2011–2020), mille eesmärk on edendada parimate tavade ja saadud õppetundide jagamist ning selgitada välja poliitikasuunad ja väljakutsed, millega vähim arenenud riigid järgmisel aastakümnel silmitsi seisavad, ning vajalik tegevus;
 - võttes arvesse ÜRO 1986. aasta arenguõiguse deklaratsiooni;
 - võttes arvesse aastatuhande arengueesmärki, mis seisneb vaesuse vähendamises poole võrra 2015. aastaks;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et praegu liigitatakse vähim arenenud riikide hulka 48 riiki, millest 33 asuvad Aafrikas, 14 Aasias ja üks asub Ladina-Ameerikas; arvestades, et nendest riikidest paiknevad 16 sisemaal ning 12 on väikesaared;
- B. arvestades, et 75 % vähim arenenud riikide 800 miljonist elanikust peab toime tulema vähem kui 2 USA dollariga päevas; arvestades, et vähim arenenud riikide arv on alates selle kategooria kehtestamisest ÜRO poolt 1971. aastal kasvanud 25 riigilt 48 riigini; ning arvestades, et vähim arenenud riikide hulgast on välja jõudnud ainult Botswana 1994. aastal, Roheneemesaared 2007. aastal ja Maldiivid 2011. aasta jaanuaris;
- C. arvestades, et vähim arenenud riikide puhul on keskmine inimarengu indeksi reiting kasvanud üksnes 0,34-lt 2000. aastal 0,39-le 2010. aastal; arvestades, et keskmiselt on vähim arenenud riigid saavutamas seitsmest aastatuhande arengueesmärgist ainult kahte;
- D. arvestades, et alates kolmandast vähim arenenud riikide teemalisest konverentsist ja Brüsseli tegevusprogrammi vastuvõtmisest on astunud mõningaid positiivseid samme, näiteks algatus „Kõik peale relvade” ja ametliku arenguabi suurendamine, mis on ajavahemikul 2000–2008 kahekordistunud, ja otsesed välisinvesteeringud, mis on kasvanud 6 miljardilt USA dollarilt 33 miljardile USA dollarile, võimaldades 19 riigil saavutada 3 %lise majanduskasvu;
- E. arvestades, et neljanda vähim arenenud riikide teemalise konverentsi soovitusi on võimalik ellu viia ainult sellisel juhul, kui tegeletakse nõuetekohaselt niisuguste vähim arenenud riike mõjutavate oluliste küsimustega nagu kaubandus- ja arengupoliitika sidusus, põllumajandus, kalandus, investeeringud ja kliimamuutus, ning kui niisugused tähtsad teemad nagu valitsemine ja korrupsioonivastane võitlus, eelkõige partner- ja doonorriikide vaheline valitsemislepingu kontseptsioon (inkorporeerides eelkõige sotsiaalsed miinimumnõuded) ja inimressursi suutlikkuse suurendamine võetakse päevakorda;
- F. arvestades, et neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil kinnitatakse uuesti ülemaailmseid kohustusi partnerluse osas vähim arenenud riikide vajadustele vastamiseks; arvestades, et neljanda vähim arenenud riikide teemalise konverentsi jätkuvad ettevalmistused hõlmavad riiklikke konsulteerimisi, piirkondlikke kohtumisi ja konverentse, millesse on kaasatud suur hulk eri sidusrühmasid, nt parlamendiliikmed, kodanikuühiskond ja erasektor;
- G. arvestades, et säästva arengu toetamine tähendab tervise, hariduse ja koolituse toetamist, demokraatia ja õigusriigi põhimõtte edendamist ning inimõiguste ja põhivabaduste austamist, mis on ELi arengupoliitika põhielemendid;
- H. arvestades, et lisaks olemasolevatele struktuursetele probleemidele on vähim arenenud riikide olukorda halvendanud hiljutised ülemaailmsed finants-, toidu-, kliimamuutuse- ja energiakriisid;

Neljapäev, 7. aprill 2011

- I. arvestades, et kuigi põllumajandus on paljude vähim arenenud riikide majanduse alus ja pakub kuni 90 % töökohtadest, on toiduga kindlustatus ohtu seatud;
- J. arvestades, et märkimisväärset arengut ei saa toimuda, ilma et riigid etendaksid märkimisväärset rolli, mis põhineb paremal suutlikkusel osaleda majanduslikus arengus, jõukuse loomises ja jõukuse õiglasel ümberjaotamises, avaliku ja erasektori partnerluses ning nõuetekohaselt kavandatud välisinvesteeringutes, mille puhul järgitakse täielikult Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööõiguse põhireegleid ja keskkonnakaitse põhimõtteid; arvestades, et riik peab võtma endale vastutuse stabiilsuse ja õigusraamistiku tagamise eest;
- K. arvestades, et vähim arenenud riigid peavad ise kindlaks määrama oma riiklikele vajadustele vastavad prioriteedid ja lahendused, tuginedes seejuures inimeste demokraatlikule osalusele otsuste tegemises;
- L. arvestades, et Istanbuli konverentsi edu sõltub konkreetsetest tulemustest (nt valitsemisleping, sotsiaalsed miinimumnõuded, võlakoorma leevendamine, arenguabi, uuenduslik rahastamine) ja osalejate panuse kvaliteedist,
 1. on seisukohal, et neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents peaks olema tulemustele suunatud, tuginedes selgetele näitajatele ja eesmärgile vähendada 2020. aastaks vähim arenenud riikide arvu poole võrra koos tõhusate ja läbipaistvate järelevalve ja järelmeetmete mehhanismidega;
 2. rõhutab, et ELi abi vähim arenenud riikidele peaks olema suunatud eelkõige jõukuse loomisele ja turumajanduse arendamisele, mis on vaesuse kaotamise põhilised eeldused;
 3. nõuab põhitähelepanu pööramist majanduskasvule kui vähim arenenud riikides üldise vaesuse vähendamise ja arengu peamisele elemendile;
 4. on seisukohal, et neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents peaks keskenduma poliitikavaldkondade arengusidususele riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil kui poliitika muutuse olulisele tegurile; nõuab seepärast, et poliitika kujundamise raames toetataks kõikides valdkondades – nagu kaubandus, kalandus, keskkond, põllumajandus, kliimamuutus, energia, investeeringud ja rahandus – vähim arenenud riikide arenguvajadusi, et võidelda vaesusega ning tagada inimväärset sissetulekut ja elatist;
 5. nõuab tungival, et EL austaks oma kohustusi turulepääsu ja võlakoorma leevendamise osas; kinnitab, kui oluline on saavutada eesmärk, mille kohaselt peaks vähim arenenud riikide puhul ametlik arenguabi moodustama 0,15–0,20 % kogurahvatulust, võttes selleks kasutusele siseriiklikke ressursse ja täiendava meetmena innovatiivseid rahastamismehhanisme;
 6. tuletab meelde vähim arenenud riikide kategooriast eduka väljumise eesmärki ning juhib tähelepanu raamistikule, mis kehtestati 2010. aasta septembris aastatuhande arengueesmärkide tippkohtumisel vaesuse kaotamise kiirendamise, vähim arenenud riikide elanikkonna elatustaseme parandamisele suunatud jätkusuutliku majandusliku arengu loomise, hea valitsemistava kehtestamise ja suutlikkuse suurendamise edendamise eesmärgil;
 7. rõhutab vajadust uute meetmete järele, mille eesmärk on integreerida vähim arenenud riigid maailmajandusse ja parandada nende juurdepääsu ELi turgudele; kutsub komisjoni üles suurendama oma kaubandusega seotud abi, et aidata vaeseimatel riikidel tulla toime turu liberaliseerimisest tuleneva konkurentsiiga;

Neljapäev, 7. aprill 2011

8. tuletab meelde, et rahu ja julgeolek on arengupoliitika tulemuslikkuse jaoks ülimalt olulised ning et EL peaks oma lähenemist tihedamalt kooskõlastama, et tegeleda stabiilsuse küsimustega vähim arenenud riikides, ning toetama jõupingutusi rahumeelsete, demokraatlike ja kaasavate riikide rajamise suutlikkuse omandamiseks;
9. tuletab meelde, et vähim arenenud riikides tuleb pidada esmatähtsaks toiduga kindlustatust, põllumajandust, infrastruktuure, suutlikkuse suurendamist, kaasavat majanduskasvu, tehnoloogia kättesaadavust ning inim- ja sotsiaalset arengut;
10. nõuab säästva arengu edendamiseks ausate ja õiglase kaubanduseeskirjade kehtestamist ning integreeritud poliitika rakendamist paljude majandus-, sotsiaal- ja keskkonnaküsimuste puhul;
11. tuletab meelde vajadust võtta tulemuslikke meetmeid seoses hindade ebastabiilsuse ja läbipaistvusega ning paremini reguleeritud finantsturgudega, et kaitsta vähim arenenud riike ja vähendada nende haavatavust;
12. tuletab meelde vajadust aidata kaasa riiklike maksusüsteemide ja maksuküsimustes heade valitsemistavade arendamisele ning kutsub ÜROd üles looma selles osas asjakohased mehhanismid;
13. nõuab tungivalt, et EL ja liikmesriigid arutaksid neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil uuenduslike arengu rahastamise mehhanismide rakendamist, näiteks finantstehingute maksu; rõhutab, et ametliku arenguabi kohustusi ja uuenduslike rahastamise mehhanisme tuleb võitluses vaesuse vastu käsitleda hädavajalike ja teineteist täiendavatena;
14. nõuab tungivalt, et ÜRO ja EL käsitleksid neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil tõsiselt põllumajandusmaa ülesostmise kahjulikku mõju, näiteks põllumajanduslike väiketootjate väljaränne ning maa ja vee mittesäästlik kasutamine;
15. tuletab meelde, et arengukoostöö pikaajaline eesmärk peab olema luua jõukuse õiglase ümberjaotamise ja jätkusuutliku majandusliku arengu tingimused; rõhutab seetõttu vajadust selgitada välja vähim arenenud riikide vajadused ja strateegiad, mitmekesistada kaubandust, edendades õiglaseid hindu vähim arenenud riikide toodangu eest, ja käsitleda pakkumispoolseid piiranguid, et suurendada vähim arenenud riikide kauplemiss võimet ja investeringute ligimeelitamise võimet, mille puhul järgitakse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööõiguse põhireegleid ja keskkonnakaitset;
16. on teadlik asjaolust, et „Kõik peale relvade” algatus ei ole oma algseid eesmärke täielikult saavutanud ning et seetõttu on vähim arenenud riikidest ELi turule suunatud kaubavahetuse kvaliteet ja maht jäänud allapoole ootusi, eelkõige asjakohase kaubandusega seotud ja sadamainfrastruktuuri puudumise tõttu; toetab sellise infrastruktuuri väljatöötamist, millel on ka tulevikus kaubandussuutlikkuse suurendamise jaoks otsustav tähtsus;
17. rõhutab, et vaja on suurendada arenguabi tõhusust kooskõlas Pariisi deklaratsiooni ja Accra tegevuskavaga;
18. rõhutab Euroopa Parlamendi etendatavat rolli ja tema otsustavat rolli ELi arengueelarve heakskiitmisel; on seetõttu veendunud, et Euroopa Parlament tuleks tihedamalt kaasata ELi arengustrateegia ettevalmistamisse; peab täiendavalt hädavajalikuks kehtestada aruandlusmehhanism;

Neljapäev, 7. aprill 2011

19. on arvamisel, et USAs vastu võetud uus nn konfliktimineraalide seadus on suur samm edasi võitluses ebaseadusliku mineraalide kaevandamise ja nendega kauplemise vastu Aafrikas, millega kaasnevad kodusõjad ja konfliktid; on seisukohal, et ÜRO peaks esitama sarnase ettepaneku, et tagada maailmaturul imporditud mineraalide päritolu jälgitavus;
20. nõuab kliimamuutuse riskihindamist arengupoliitika kujundamise ja poliitiliste otsuste tegemise asjaomaste aspektide osas, hõlmates kaubandust, põllumajandust ja toiduga kindlustatust, ning nõuab kõnealuse hindamise tulemuste kasutamist arengukoostöö poliitika selgete suuniste sõnastamiseks;
21. peab murettekitavaks, et üha tõenäolisemaks on muutumas keskkonnakatastroofid, mis põhjustavad suurt rännet ja muudavad hädaabi kõnealuste uut liiki ümberasustatud isikute aitamiseks tingimata vajalikuks;
22. rõhutab, kui oluline on piirkondlik koostöö ja integratsioon, ning nõuab, et tugevdataks piirkondlike raamistikke, mis eelkõige võimaldavad väiksematel riikidel omandada ressursse, oskusteavet ja eksperdiarvamusi;
23. rõhutab, et enamik neist riikidest ei ole oma riigi rahanduse juhtimist parandanud ega täida seepärast nõudeid eelarvetoetuse saamiseks, kuid eelarvetoetus aitaks oluliselt riigi suutlikkust suurendada;
24. rõhutab, et vähim arenenud riikide jaoks on tähtis arendada kolmepoolset koostööd eriti tärkava turumajandusega riikidega eesmärgiga liikuda edasi ulatusliku koostöö suunas, et saavutada vastastikune kasu ja ühine areng;
25. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning ÜRO peasekretärile.

Islandi 2010. aasta eduaruanne

P7_TA(2011)0150

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Islandi 2010. aasta eduaruande kohta

(2012/C 296 E/13)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2010. aasta määrust, millega Island lisatakse nende riikide nimekirja, kes saavad ELi ühinemiseelset abi, millega aidatakse kandidaatriikidel viia oma õigusaktid vastavusse Euroopa Liidu õigusega;
- võttes arvesse komisjoni 24. veebruari 2010. aasta arvamust Islandi Euroopa Liidu liikmeks astumise avalduse kohta (SEK(2010)0153);
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 17. juuni 2010. aasta otsust alustada Islandiga ühinemisläbirääkimisi;
- võttes arvesse ELi üldist seisukohta ja Islandi valitsuse üldist seisukohta, mis võeti vastu 27. juulil 2010. aastal toimunud ministrite kohtumisel, millega avati valitsustevaheline konverents Islandi ühinemise kohta Euroopa Liiduga;
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Laiemisstrateegia ja peamised ülesanded aastatel 2010–2011” (KOM(2010)0660) ning 9. novembril 2010. aastal vastu võetud Islandi 2010. aasta eduaruannet;